

Ηχηρό **OXI** Αιτωλίας στην “Κάρτα του Πολίτη”

ημ. δημοσίευσης: 9 Δεκ. 2010

newsdesk Amen.gr

Την αντίθεσή του στην “Κάρτα του Πολίτη” εκφράζει για άλλη μια φορά ο **Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας Κοσμάς** με έγγραφη αναφορά του. Αφού αναλύει μια σειρά λόγων αναφορικά με τεχνικά χαρακτηριστικά της Κάρτας αλλά και σχετικούς με τη διαβούλευση που βρίσκεται σε εξέλιξη ο κ. Κοσμάς σημειώνει ότι «**η χρήση του επισφαλούς μικροσίπ στην “Κάρτα του Πολίτη”, που το παραβιάζουν ακόμη και ενθουσιώδεις ερασιτέχνες και η οποία οδηγεί στην ασφυκτική παρακολούθηση της δραστηριότητας του ανθρώπου είναι εντελώς περιττή αλλά και επιβαρυντική για τον πολίτη**». Και δηλώνει ξεκάθαρα: “Αντιτιθέμεθα σε αυτήν, όπως αντιτιθέμεθα και στην ενοποίηση των αρχείων που υπάρχουν για κάθε πολίτη”.

Ακολουθεί η αναφορά του Μητροπολίτη Αιτωλίας και Ακαρνανίας Κοσμά που έδωσε στη δημοσιότητα το Γραφείο Τύπου της Μητροπόλεως:

Εν Ιερά Πόλει Μεσολογγίου τη 9η Δεκεμβρίου 2010

ΑΝΑΦΟΡΑ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ ΚΟΣΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ «ΚΑΡΤΑ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ»

Έχοντας υπ’ όψιν την ανάρτηση της διαβούλευσης του Υπουργείου Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης (ΥΠ.ΕΣ.Δ.Δ.Α) για την «Κάρτα του πολίτη», την οποία επιθυμεί να εκδώσει το εν λόγω Υπουργείο, ως υπεύθυνος Επίσκοπος μέρους του λογικού ποιμνίου της χώρας μας αλλά και ως Έλλην πολίτης, επιθυμώ να εκφράσω τη γνώμη μου, τις επιφυλάξεις μου και την πρότασή μου για την εκδοθησόμενη «Κάρτα του πολίτη».

Δεν διεκδικώ το αλάθητο. Όμως, **επιθυμώ την ελευθερία όλων μας** και την απρόσκοπτη πορεία των Ορθοδόξων Χριστιανών για την επίτευξη του αγιασμού και της σωτηρίας τους.

1. Τοποθέτηση εν όψει διαβούλευσης για την «Κάρτα του πολίτη».

Σε εξέλιξη βρίσκεται αυτή τη στιγμή η διαβούλευση για την «Κάρτα του πολίτη», την οποία επιθυμεί να εκδώσει το Υπουργείο Εσωτερικών. Εξ αυτής προκύπτει ότι η «Κάρτα του πολίτη» θα συνδέεται με πλήθος αρχείων, τα οποία αφορούν καθένα από εμάς, άρα θα προηγηθεί ενοποίηση αυτών η τουλάχιστον συσχετισμός των στοιχείων. Κατά δεύτερον, θα φέρει ηλεκτρονικό εξοπλισμό, ο οποίος στην ελληνική έχει αποδοθεί με τον όρο «**πλινθίο**». Όλοι όμως γνωρίζουν το απάρτιο αυτό με τη λέξη **μικροσίπ**.

Το κράτος διαθέτει πλήθος αρχείων όσον αφορά κάθε πολίτη: τα ετήσια εισοδήματα καθενός και το ποσόν του φόρου που πληρώνει και την πληροφορία αν χρωστάει η όχι, το περιουσιολόγιό του (καταγράφηκε με μεγάλη ακρίβεια εξαιτίας του ΕΤΑΚ), το κτηματολόγιο, τα ατομικά στοιχεία της υποστάσεώς του (δημοτολόγιο), το ποινικό του μητρώο, τα στοιχεία κοινωνικής του ασφάλειας μέσω του Α.Μ.Κ.Α., όσα αφορούν στη στρατολογική του κατάσταση, έχει πρόσβαση στο πολύ εξειδικευμένο και αρίστως λειτουργούν αρχείο του «Τειρεσία», μέσω του οποίου οι Τράπεζες γνωρίζουν αν ένας πολίτης ή μια επιχείρηση έχουν δυσμενή στοιχεία η όχι και δεν τους δανείζουν ή τους κρίνουν αξιόχρεους και τους δανείζουν. Ορισμένα από τα αρχεία αυτά δεν ήταν σε ψηφιακή μορφή, αλλά είναι εδώ και καιρό.

Με την «Κάρτα του πολίτη» θα γίνουν όλα ηλεκτρονικά, διασυνδεδεμένα, διαλειτουργικά, ώστε ένας και μόνο χρήστης, εξουσιοδοτημένος, αλλά πιθανότατα και εισβολέας σε ηλεκτρονικά συστήματα (εισβολείς παραβίασαν μέχρι και τα καλύτερα προστατευμένα συστήματα του κόσμου, συστήματα μυστικών υπηρεσιών και κυβερνήσεων), να έχει πρόσβαση σε όλες τις πληροφορίες. Για ποιο λόγο θα πρέπει να οδηγηθούμε σε ενοποίηση των αρχείων; Καίριας σημασίας μάλιστα, είναι η δημιουργία του ιατρικού φακέλου, που αυτή τη στιγμή δεν υπάρχει. Τα πλέον προσωπικά δεδομένα κάθε ανθρώπου μετά από εκείνα της συνειδήσεως, είναι τα δεδομένα της υγείας του. Είναι απορίας άξιο για ποιο λόγο θα πρέπει να υπάρχουν αυτά αποθηκευμένα λεπτομερώς σε μια κάρτα η μέσω κάρτας να δίδεται πρόσβαση σε ένα σύστημα όπου θα τηρείται αυτός ο φάκελος. Το Υπουργείο Εσωτερικών μας διαβεβαιώνει ότι δεν θα αποθηκεύονται δεδομένα υγείας στην «Κάρτα του πολίτη». Μα, αυτά είναι ήδη

αποθηκευμένα! Με την ηλεκτρονική συνταγογράφηση αυτομάτως το κράτος γνωρίζει την κατάσταση της υγείας κάθε πολίτη. Η προσβασιμότητα σε αυτά τα στοιχεία μέσω της «Κάρτας του πολίτη» λίγο ενδιαφέρον έχει κι αν υπάρξει στο μέλλον, ακόμη χειρότερα. Η πληροφορία υπάρχει, το κράτος γνωρίζει την κατάσταση υγείας κάθε πολίτη και δυστυχώς κάποιος που θέλει να την υποκλέψει, μπορεί να το κάνει εφ' όσον διαθέτει τις γνώσεις. Δυστυχώς λοιπόν, **δια της ενοποίησης των αρχείων επέρχεται η καταστρατήγηση της ιδιωτικότητας** και η κατάλυση του αυτεξουσίου και της ελευθερίας του ανθρώπου.

2. Μικροσίπ (microchip).

Η «Κάρτα του πολίτη» προβλέπεται να φέρει μικροσίπ η πλινθίο. Το Υπουργείο Εσωτερικών μας λέγει ότι το μικροσίπ θα χρησιμεύει για την ψηφιακή αυθεντικοποίηση του κατόχου της κάρτας, για την ταυτοποίησή του δηλαδή, προκειμένου να μπορεί να αντλεί πιστοποιητικά από το Διαδίκτυο ή να έχει έγκυρη ψηφιακή υπογραφή. Με δεδομένο ότι **η προϋπόθεση είναι η ενοποίηση των αρχείων, στην οποία αντιτιθέμεθα** για τους προαναφερθέντες λόγους και όχι μόνο, τι ανάγκη υπάρχει για μικροσίπ; Ας δοθεί σε κάθε πολίτη μια γεννήτρια κωδικών τύπου PIN και ας πληκτρολογεί το PIN συνδεδεμένος με το σύστημα για να αντλεί πιστοποιητικά ή να πιστοποιεί την υπογραφή του.

Η χρησιμότητα του μικροσίπ είναι άλλη, η παρακολούθηση του ανθρώπου και η καταγραφή των δραστηριοτήτων του με τρόπο ασφικτικό, περιοριστικό, χωρίς καν να το γνωρίζει.

Στην «Κάρτα του πολίτη» στόχος είναι να ενσωματωθεί και η φοροκάρτα, όπως ανεγγέλλετο μέχρι τώρα. Άρα, θα καταγράφονται οι συναλλαγές κάθε πολίτη, πληροφορώντας τους διαχειριστές του συστήματος για το που πήγε, τι έκανε, τι αγόρασε, τι πούλησε, τι συνήθειες έχει, τι διαβάζει, που συχνάζει; Όσα λοιπόν, έλεγε ο Τζορτζ Όργουελ στο βιβλίο του «1984», θα επαληθευθούν; Μη γένοιτο να οδηγηθούμε σε μια κοινωνία όπου ο Μεγάλος Αδελφός θα παρακολουθεί ακόμη και τις ανάσες μας!

Μα και εάν δεν ενσωματωθεί η φοροκάρτα δια της ηλεκτρονικής χρήσεως της «Κάρτας του πολίτη», αυτομάτως θα καταγράφονται όλες οι δραστηριότητες του κατόχου της. Κι αν ακόμη υποθεθεί λοιπόν, πως κάποιος δεν έχει να κρύψει τίποτε, η προοπτική της δια του μικροσίπ ασφικτικής παρακολούθησης και μάλιστα εν αγνοία του κατόχου της Κάρτας, είναι εφιαλτική.

Το μικροσίπ είναι σύνθετο ολοκληρωμένο ηλεκτρονικό κύκλωμα, το οποίο έχει δυνατότητα αποθήκευσης μεγάλου όγκου πληροφοριών, τροποποίησης και συμπλήρωσης αυτών. Χωρίς να είναι γνωστή η ακριβής τεχνολογία που θα χρησιμοποιηθεί, πρέπει να τονισθεί ότι υφίσταται τεχνολογία που δίδει τη δυνατότητα ανίχνευσης στο χώρο ή και απομακρυσμένου ελέγχου του μικροσίπ από τρίτα πρόσωπα, χωρίς καν να απαιτείται η συναίνεση του χρήστη της κάρτας, η οποία φέρει το μικροσίπ. Δεν είναι ανάγκη, δηλαδή, να τοποθετηθεί η κάρτα με τέτοιο μικροσίπ σε μηχάνημα που θα διαβάσει τις πληροφορίες του. Πρόκειται για την τεχνολογία RFID (Radio Frequency Identification), ενώ συναφής τεχνολογία χρησιμοποιείται με εμφυτεύσιμα μικροσίπ σε σκυλιά επί σειρά ετών, ώστε να είναι δυνατή η ταυτοποίησή τους όταν χαθούν. Με ειδικό μηχάνημα και μάλιστα από απόσταση, διαβάζεται ο μοναδικός αριθμός κάθε σκύλου και ταυτοποιείται ότι πρόκειται για το συγκεκριμένο ζώο.

Χαρακτηριστικό είναι ότι σχετικά με μικροσίπ που είναι ενσωματωμένα σε κάρτες - πιστωτικές ή χρεωστικές - τις οποίες δίδουν τράπεζες σε πελάτες τους, οι οποίες δικαιολογούν τη χρήση τέτοιων καρτών λόγω αύξησης του επιπέδου ασφαλείας των συναλλαγών, δεν αναφέρεται τι είδους και ποιές πληροφορίες αποθηκεύονται στο μικροσίπ, ούτε αποκαλύπτεται αυτό ακόμα και σε πελάτες που ρωτούν και διαμαρτύρονται, φθάνοντας στο τέλος να μην αποδέχονται την κάρτα και προτιμώντας να κάνουν συναλλαγές μόνο από το ταμείο, επειδή είναι υποψιασμένοι και δεν επιθυμούν το μικροσίπ.

Η τεχνολογία του μικροσίπ συνεπάγεται την καταστρατήγηση της ιδιωτικότητας, τον ασφικτικό έλεγχο αυτής, επομένως την προσβολή του ανθρωπίνου προσώπου κατά την θεολογική έννοια, καθώς ο άνθρωπος καταλήγει να ταυτίζεται με ένα ηλεκτρονικό απάρτιο. Το χειρότερο είναι οι βάσιμοι φόβοι, ότι με τον τρόπο αυτό καταστρατηγούνται κυρίως το αυτεξούσιο και η ελευθερία του ανθρώπου, καθώς αναιρείται η δυνατότητα συναίνεσης εκ μέρους του χρήστη της κάρτας, επειδή η τεχνολογία RFID επιτρέπει την παρακολούθηση του ανθρώπου χωρίς να το γνωρίζει (υπάρχουν μικροσίπ που δέχονται σήματα εξ αποστάσεως στα οποία απαντούν!), ενώ είναι δυνατή η τροποποίηση των πληροφοριών που περιέχει το

μικροσίπ χωρίς τη συναίνεση του ανθρώπου που το χρησιμοποιεί. Ακόμα όμως, κι αν το μικροσίπ διαβάζεται μόνο από συσκευές στις οποίες εισάγεται η Κάρτα, δεν σημαίνει πως η παρακολούθηση του ανθρώπου θα είναι μικρότερης σημασίας, αφού ένα κέντρο ανά τη χώρα θα γνωρίζει τις κινήσεις και τις ενέργειές του όποτε χρησιμοποιεί την Κάρτα. Τονίζεται ότι και η Κάρτα μόνιμης παραμονής (αλλιώς «πράσινη κάρτα») των ΗΠΑ δεν φέρει εμφανώς μικροσίπ. Γιατί εδώ στην Ελλάδα θα πρέπει να εφαρμοσθεί η τεχνολογία αυτή;

3. Δεν είναι ασφαλές.

Θα μπορούσε κανείς να πει «για λόγους ασφαλείας έναντι των παραχαρακτών». Διαβάσαμε ρεπορτάζ στην εφημερίδα «Ελευθεροτυπία», (Σάββατο 30 Οκτωβρίου 2010, σελ. 21) το οποίο κάνει λόγο για όσα συμβαίνουν στη Γερμανία, πολύ πιο προηγμένη τεχνολογικώς από την Ελλάδα: «Όμως έχουν ήδη διατυπωθεί σοβαρές επιφυλάξεις ως προς το πόσο πραγματικά ασφαλείς είναι οι νέες ηλεκτρονικές ταυτότητες, που εξωτερικά μοιάζουν με τις ήδη ισχύουσες. Αποκορύφωμα, όταν τον περασμένο Σεπτέμβριο, χάκερ της γερμανικής κολεκτίβας των χάκερ Chaos Computer Club (CCC) έκαναν σε ζωντανή τηλεοπτική μετάδοση χρησιμοποιώντας βασικά προγράμματα spyware, μία μάλλον εύκολη επίδειξη του πόσο εύκολα το περιεχόμενο του ενσωματωμένου μικροσίπ μπορεί να παραβιαστεί και συνεπώς να αλλοιωθούν τα στοιχεία του κατόχου ταυτότητας...».

4. Άχρηστο το μικροσίπ.

Την ίδια ώρα, τα μηχανήματα που διαθέτει η Ελληνική Αστυνομία, παράγουν όντως απαραχάρακτα δημόσια έγγραφα, όπως τα νέα διπλώματα οδήγησης χωρίς να χρειάζεται το μικροσίπ. Στο περιοδικό «Auto Bild», που ασχολείται με το χώρο του αυτοκινήτου, διαβάσαμε στο τεύχος 71, ημερομηνία 06/02/2009, σε ρεπορτάζ με τίτλο «Στα άδυστα της ΕΛΑΣ - Η διαδικασία εκτύπωσης των νέων αδειών οδήγησης»: «Τα υπερσύγχρονα μηχανήματα (σ.σ. μέσω των οποίων εκτυπώνονται οι νέες άδειες) κατασκευάζονται στην Ιαπωνία από την Εταιρεία Torpan. Έχουν χαρακτηριστεί απόρρητα και δεν πωλούνται σε ιδιώτες, παρά μόνο σε κυβερνήσεις». Στη συνέχεια, λέγει ο επικεφαλής της Διεύθυνσης Διαβατηρίων, όπου εκδίδονται και οι νέες άδειες οδήγησης, σε μέγεθος πιστωτικής κάρτας: «Ειδικά οι δικλείδες ασφαλείας πάνω στην ειδική μεμβράνη έχουν καταστήσει ΑΔΥΝΑΤΗ ΤΗΝ ΠΛΑΣΤΟΓΡΑΦΗΣΗ. Σε όσες απόπειρες έγιναν, ήταν τόσο χονδροειδής η παραποίηση, που θα πρέπει να κάνει κανείς μεγάλη προσπάθεια για να μην την διαπιστώσει.

- ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Έχει γίνει μεγάλη κουβέντα σχετικά με την ύπαρξη η όχι μικροσίπ πάνω στις άδειες οδήγησης.

- ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΔΙΑΒΑΤΗΡΙΩΝ: Στην παρούσα φάση αποφασίστηκε από το αρμόδιο Υπουργείο Μεταφορών να προχωρήσει η έκδοση άδειας χωρίς την τοποθέτηση μικροσίπ. Δεν έχουν αποφασιστεί ακόμη ποια θα είναι τα χαρακτηριστικά που θα φέρει αλλά και οι τεχνικές προδιαγραφές του. Δεν υπάρχει ούτε bar code, ούτε κάποια άλλα μέτρα ασφαλείας».

Καλώς λοιπόν, δεν μπήκε μικροσίπ στις νέες άδειες οδήγησης. Διότι δεν χρειάζεται, επειδή διαθέτουν τόσο προηγμένα χαρακτηριστικά ασφαλείας, χωρίς μικροσίπ, χωρίς bar code, όπως ομολογεί ο αρμόδιος διευθυντής της Αστυνομίας, με αποτέλεσμα να καθίσταται αδύνατη η πλαστογράφησή τους. Τότε, ποια η αναγκαιότητα για μικροσίπ; Ποιος τα προωθεί όλα αυτά; Ένα απλό κομμάτι πλαστικό με όλες τις δικλείδες ασφαλείας και τα στοιχεία μας επάνω είναι επαρκές για την ταυτοποίησή μας, χωρίς φυσικά κανένα μικροσίπ.

5. Καταδότης!

Δια του μικροσίπ και την ενοποίηση των αρχείων η «Κάρτα του πολίτη» δυστυχώς, δεν είναι τίποτε άλλο παρά καταδότης του πολίτη! Οι Έλληνες Ορθόδοξοι Χριστιανοί, υπερήφανοι και για τις δυό ιδιότητες, δεν είναι μοσχάρια του Φαρ Ουέστ, που τα μάρκαραν με πυρωμένο σίδηρο, για να δεχτούν το μαρκάρισμά τους με το μικροσίπ της ασφυκτικής παρακολούθησης.

Είναι όχι μόνο θέμα σεβασμού προς το πρόσωπο του ανθρώπου κατά τη θεολογική έννοια, αλλά και ζήτημα δημοκρατίας. Θα συμφωνήσουμε με την άποψη του κ. Γιώργου Καμίνη, Πανεπιστημιακού Καθηγητή, μέχρι προσφάτως Συνηγόρου του Πολίτη και εκλεγέντος Δημάρχου Αθηναίων, όπως το διέτύπωσε στο «Βήμα Ιδεών», 01/01/2008 (οι επισημάνσεις δικές μας): «Από την εποχή της Γαλλικής Επανάστασης άρχισαν σταδιακά να κατοχυρώνονται

κάποια ιδιωτικά απόρρητα: στην αρχή το απόρρητο των επιστολών και στη συνέχεια η εξέλιξη των συναλλακτικών ηθών και των κοινωνικών αντιλήψεων επέβαλε την προστασία και άλλων πεδίων ιδιωτικότητας, όπως είναι το ιατρικό απόρρητο, το καθήκον εχεμύθειας που βαρύνει κάποιους επαγγελματίες (λ.χ. τους δικηγόρους) κ.α. Μολονότι διαρκώς διευρυνόταν ο κύκλος των απορρήτων η ακόμη και κάποια ήδη συνταγματικώς κατοχυρωμένα απόρρητα προσλάμβαναν νέο περιεχόμενο (λ.χ. το απόρρητο των επιστολών επεκτάθηκε στην τηλεγραφική και τηλεφωνική επικοινωνία), η σχέση κανόνα - εξαίρεσης παρέμεινε αναλλοίωτη: Η δημοσιότητα ήταν ο κανόνας και το απόρρητο η εξαίρεση. Ο πολίτης παρέμεινε εκτεθειμένος στα φώτα της δημοσιότητας, με την επιφύλαξη κάποιων σαφώς οριοθετημένων από τον νομοθέτη, μεμονωμένων θυλάκων εμπιστευτικότητας.

Όμως, μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο η σχέση κανόνας - εξαίρεση άρχισε βαθμιαία να ανατρέπεται κατά βάση για δύο λόγους: αφενός λόγω του γιγαντισμού της δημόσιας διοίκησης και αφετέρου λόγω της ραγδαίας ανάπτυξης της τεχνολογίας. Η δημόσια διοίκηση είναι πλέον πανταχού παρούσα. Το κράτος εποπτεύει σχεδόν όλες τις κοινωνικές δραστηριότητες και γι' αυτό πρέπει να αντλεί διαρκώς πληροφορίες από τους ιδιώτες. Ο κίνδυνος μιας «πανοπτικής δημόσιας διοίκησης» αρχίζει να γίνεται αισθητός. Παράλληλα, οι δυνατότητες των ηλεκτρονικών υπολογιστών να αποθηκεύουν, να ανταλλάσσουν και να συνδυάζουν πληροφορίες αυξάνονται με γεωμετρική πρόοδο, με συνέπεια κάθε πληροφορία, που αφορά ένα πρόσωπο, να μπορεί κατάλληλα συνδυαζόμενη με άλλες να συμβάλει στην δημιουργία του «ατομικού του προφίλ».

Άπειρες πληροφορίες για την προσωπικότητα και τη δράση ενός ανθρώπου, από τις πιο εμπιστευτικές μέχρι τις πιο δημόσιες, από τις πλέον ασήμαντες έως τις πιο σημαντικές, μπορούν να συνδυαστούν, προκειμένου να σχηματιστεί το «ψηφιακό μωσαϊκό του ανθρώπινου προσώπου». Δυσοίωνη προοπτική, την οποία ενισχύουν οι επιστημονικές και τεχνολογικές εξελίξεις σε άλλα τέσσερα κρίσιμα πεδία: α) στις επικοινωνίες, β) στα τεχνικά μέσα επιτήρησης και παρακολούθησης της ανθρώπινης δράσης (εντοπισμός, αποτύπωση και αναπαραγωγή εικόνας και ήχου), γ) στη γενετική και δ) στις βιομετρικές μεθόδους ταυτοποίησης των προσώπων (π.χ. γενετικό αποτύπωμα).

Η συρροή όλων αυτών των εξελίξεων δεν υποβαθμίζει μεν τη διάκριση μεταξύ απορρήτων και μη απορρήτων προσωπικών πληροφοριών, αναδεικνύει ωστόσο παράλληλα το γεγονός ότι κάθε άνθρωπος πρέπει κατ' αρχήν να εξουσιάζει ο ίδιος όλες τις πληροφορίες που τον αφορούν. Ένα νέο ανθρώπινο δικαίωμα αρχίζει να αναδύεται ήδη από τα τέλη της δεκαετίας του '60, το δικαίωμα στον πληροφοριακό αυτοκαθορισμό. Καθένας πλέον διακαίουται να γνωρίζει το εάν κάποιος κατέχει μία πληροφορία για τον ίδιο, ποιός είναι αυτός, πως και πότε απέκτησε την πληροφορία, για ποιόν σκοπό κ.τ.λ. Το δικαίωμα αυτό δεν είναι, ασφαλώς, απεριόριστο· η άσκησή του πρέπει να εναρμονιστεί με τα δικαιώματα των άλλων. Εκ των πραγμάτων, το δικαίωμα στον πληροφοριακό αυτοκαθορισμό απειλείται όχι μόνο από το κράτος αλλά και από τους ιδιώτες. Για την πλειονότητα των πολιτών πάντως ο βασικός κίνδυνος προέρχεται από το κράτος, και μάλιστα από τη δημόσια διοίκηση, αφού με αυτήν διατηρεί καθημερινά ο πολίτης πλήθος συναλλαγών».

Κατόπιν τούτων, **η χρήση του επισφαλούς μικροσίπ στην «Κάρτα του Πολίτη», που το παραβιάζουν ακόμη και ενθουσιώδεις ερασιτέχνες και η οποία οδηγεί στην ασφυκτική παρακολούθηση της δραστηριότητας του ανθρώπου είναι εντελώς περιττή αλλά και επιβαρυντική για τον πολίτη. Αντιτιθέμεθα σε αυτήν, όπως αντιτιθέμεθα και στην ενοποίηση των αρχείων που υπάρχουν για κάθε πολίτη.**

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ:

† Ο ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ ΚΟΣΜΑΣ

<http://www.amen.gr/index.php?mod=news&op=article&aid=4111>

www.imdleo.gr